

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font Diari de Girona *Plana*

Data 97 d'abril de 2010

Manel Carbó

'El Girona em va voler rescindir el contracte quan sortia de la clínica per una operació'

Exjugador de Salt, Mestalla, Sabadell, Còrdova, Figueres, Olot, Girona, Vilobí i Sant Gregori.

Un contracte falsificat a Figueres, una sortida poc agradable del Girona... alguns detalls de la vida futbolística de Manel Carbó semblen el relat "de la part llejta del futbol, però la veritat és que m'ho he passat molt bé jugant a futbol, he tingut la sort que només m'han falsificat un contracte i el més important és que he fet molts amics". La prova és que actualment juga amb els veterans del Girona tot i la seva vella ferida amb el club de Montilivi.

Del Salt al filial del València.

Vaig jugar al Salt dels dotze als divuit anys, en el meu últim any de juvenil, em va sortir l'oportunitat de fer una prova a València amb tres companys més. Tots tres ens hi vam quedar: en Dani Cabezas, que va arribar a jugar al primer equip i a l'Espanyol, en Josep Siria, que va tenir la mala sort de lesionar-se només d'arribar, i jo. Vaig jugar tres temporades al Mestalla, però veia que no tenia oportunitats de pujar al primer equip i, com que en aquells tres anys havia acabat Magisteri, em vaig inventar una carrera a Barcelona per poder tornar casa.

Una carrera inventada?

Fisioteràpia terapèutica... o una cosa així. Com que havia estudiat magisteri es podia complementar. A València van dir que no em volien deixar lliure i van buscar un equip a prop de Barcelona. El Sabadell buscava un defensa i vaig jugar amb ells a Segona A. Vaig jugar gairebé tots els partits i vam tenir una molt bona temporada, amb un pressupost molt petit vam quedar sisens. Va ser una gran experiència. L'any següent em tocava fer la mili a Còrdova i, com que venia de Segona A, vaig tenir la sort de fitxar per Còrdova de Segona i vaig fer poca mili... Però els entrenaments no eren tan forts com a Sabadell i ho vaig notar. La temporada no va ser tan bona per a mi, ni per a l'equip, que va estar a punt de baixar.

Llavors semblava que fitxaria pel Girona però torna a València...

Jo ja havia arribat a un acord amb el Girona, amb els quals fins i tot vaig fer la presentació quan encara em quedava un mes de mili a Còrdova, però vaig jugar-hi perquè el València em va retenir. El filial s'havia quedat sense centrals i ells em van animar recordant-me que el meu company Dani Cabezas ja jugava al primer equip. Em van dir "mira tu també podràs fer el salt".

I van arribar les oportunitats de fer el salt al primer equip?

No, una oportunitat concreta no. Tot i que hi ha una anècdota d'un dels partits d'entrenament que solíem fer València i Mestalla just en una setmana que el primer equip s'havia quedat sense cap lateral esquerre. Di Stefano, que era l'entrenador del primer equip, em va preguntar què tal la tocava jo amb l'esquerra. Li vaig dir "jo no sóc esquerrà, però la toco una mica". No em vaig fer gaire propaganda i ell, en veure-ho, no em va donar l'oportunitat de jugar aquell partit. Potser si hagués estat valent hauria jugat amb el primer equip del València. Sóc així de modest i vergonyós...

Com era Alfredo Di Stefano?

Era i ha estat un model. Un senyor. Admirat per tothom, tenia les seves coses i era molt especial. Recordo que, en un partit d'entrenament, preguntava qui del filial tirava les faltes. Era jo i me les feia tirar per entrenar la seva defensa. Però aquell home imposava, et feia repetir la falta tres cops... i com més tela feia repetir més nerviós et posaves.

Surt del València. Per anar a Figueres... i no al Girona.

Primer vaig arribar a un acord amb el Girona, sense signar res, però llavors ve el Figueres i em millora molt l'acord i, a més a més, m'oferia feina. A Girona es van enfadar amb mi, però tothom defensa els seus interessos i no havíem signat res ni tampoc hi havia hagut una encaixada de mans gaire formal. Vaig fitxar pel Figueres que en aquells moments estava a Tercera i volia fer un equip per pujar.

Com li va anar per Figueres?

El primer any molt bé. Bons tractes, un equip professional i molt complidor. Vam fer una molt bona temporada, sobretot a la Copa. No tan bona com la de fa pocs anys, però vam eliminar equips de Primera Divisió i de Segona. Crec que vam arribar a vuitens de final sent un equip de Tercera.

Era la Copa de Martín Esperanza d'entrenador, oi?

Sí, sí, Va ser un gran any. Recordo sempre molta gent al camp i en alguna de les rebudes quan tornàvem a Figueres després d'eliminar algun dels equips de Primera. Vam eliminar el Santander, l'Hèrcules, que llavors estava a Primera, i ens va acabar fent fora el Burgos, que tenia un davanter centre, Magdaleno, que fitxaria pel Madrid. Jo vaig jugar molts partits i el Figueres em va renovar per dos anys.

Que no arribaria a complir.

No l'any següent es van fitxar més jugadors, per millorar la plantilla i professionalitzar més l'equip i la temporada no va anar tan bé. Quan faltaven uns quants partits em va dir que no comptaven amb mi per l'any següent. Jo els vaig dir que encara tenia contracte per un any més i ells deien que no. Llavors, per solucionar-ho, em van falsificar un any de contracte.

Falsificar?

Sí. Jo no tenia cap còpia del contracte. Tot estava fet amb màquina d'escriure i m'hi van posar una clàusula amb bolígraf per poder eliminar la darrera temporada. Van encarregar al seu delegat federatiu, el fins fa poc president de la Federació Catalana Ricardo Campoy, que entrés aquest contracte a la federació. El contracte que tenien ells al club no hi havia aquesta clàusula final i en el de la federació sí. Vaig protestar, però no hi tenia res a fer.

I llavors on va?

Em fitxa l'Olot. Érem un equip modest amb pocs fitxatges i en Pepe Pinto d'entrenador. L'equip no feia gaire bona pinta, però vam començar a guanyar partits i l'equip va anar cap amunt. Va ser l'any en què van despuntar en Miquel Soler i l'Albert Forcadell. Va ser una temporada sensacional que vam acabar al davant de Tercera Divisió, vam fer la promoció per pujar a Segona B i, enmig dels nervis dels jugadors pels problemes econòmics, no es varen donar els factors adients per pujar i vam perdre en la darrera eliminatòria. Sort que no es va pujar perquè llavors el desastre econòmic hauria estat més gros. Però vostè es va quedar a Olot.

L'any següent no va ser tan bo. Pepe Pinto va plegar molt aviat, per problemes de diners amb la directiva, i en el seu lloc van portar en Joan Mis. El que més tard seria president del Girona. Van traspasar jugadors al Figueres (Luque, Fabregó, Joan Font) i la temporada no va ser gaire bona. Es devien molts diners als jugadors i, entre tots i amb en Martí Gratacós de capità, vam decidir fer vaga. Jo tenia la sort que era l'únic de la plantilla amb contracte professional i tenia una seguretat de cobrar a través de l'AFE. El dia que havíem de fer la vaga era el partit al camp del Girona i llavors ja se sabia que en Joan Mis, el nostre entrenador, seria el futur president del Girona l'any següent. Ell no volia que fèssim vaga perquè el Girona no podria fer una bona entrada de diners per la taquilla del derbi. Vam jugar i del primer equip només hi havia el porter i jo, que com que era professional els companys em van dir que jugués per no tenir problemes. Vam perdre per 6-1.

Aquell estiu el nou president del Girona va pensar en vostè.

Sí, en Joan Mis em va fitxar i la veritat és que no va anar bé. Vaig estar-hi dues temporades. El primer any vaig tenir lesions als abductors. Tenia molèsties i no jugava gaire bé. Entre el president i els directius hi havia dubtes de si jo no era un jugador prou professional. Vaig rebre directes i indirectes en aquest sentit tot i que en Mis em coneixia bé i algú directiu havia jugat amb mi de jove. Allò em va fer mal com a persona, perquè tindrè més o menys nervi jugant però sempre havia mirat de ser honorat.

...

Al cap de poc vaig al metge i em diu que m'he d'operar d'una osteopatia de pubis. Cap dels que em criticaven es va interessar per la meua operació. Si m'havia de recuperar o no m'havia de recuperar. Jo tenia contracte professional per dos anys. Surto de la clínica i m'assebento que els meus companys havien cobrat dos mesos endarrerits que teníem. Vaig a cobrar i em diuen que el meu sou no estava preparat. Un vicepresident em va dir que em volien rescindir el contracte, perquè no havia rendit prou i perquè tinguéssim l'oportunitat d'anar a un altre equip. Jo vaig voler complir el contracte i crec que em vaig equivocar. Des de la junta i amb la col·laboració dels entrenadors que van haver-hi van fer el possible perquè jo avorrís el futbol. Em van acabar apartant de l'equip, igual que el porter Aurelio Corral. Els vaig denunciar i ho vaig cobrar tot al cap d'uns mesos.